

Program

Gustav Mahler: Ich bin der Welt abhanden gekommen

Johann Christoph Bach: Der Gerechte, ob er gleich zu zeitlig stirbt og Lieber, lieber Herr Gott

Bo Holten: Regn og rusk og rosenbusk

Helmut Lachenmann: Consolation 2

Lars Johan Werle: Nautical Preludes

Evert Taube: Inbjudan till Bohuslän og Nocturne – Sov på min arm

Olle Adolphson: Nu är det gott att leva

Tekster

Gustav Mahler: Ich bin der Welt abhanden gekommen

Ich bin der Welt abhanden gekommen,
Mit der ich sonst viele Zeit verdorben,
Sie hat so lange nichts von mir vernommen,
Sie mag wohl glauben, ich sei gestorben!
Es ist mir auch gar nichts daran gelegen,
Ob sie mich für gestorben hält,
Ich kann auch gar nichts sagen dagegen,
Denn wirklich bin ich gestorben der Welt.
Ich bin gestorben dem Weltgetümmel,
Und ruh' in einem stillen Gebiet!
Ich leb' allein in meinem Himmel,
In meinem Lieben, in meinem Lied!

Tekst: Friedrich Rückert

Johann Christoph Bach: Der Gerechte, ob er gleich zu zeitlig stirbt

Der Gerechte, ob er gleich zu zeitlich stirbt ist er doch in der Ruhe. Er gefällt Gott wohl und ist ihm lieb und wird weggenommen aus dem Leben unter den Sündern, und wird hingerücket, daß die Bosheit seines Verstand nicht verkehre, noch falsche Lehre seine Seele betrübe, er ist bald vollkommen worden und hat viel Jahr' erfüllet. Denn seine Seele gefällt Gott wohl. Darum eilet er mit ihm aus dem bösen Leben.

The righteous, even when they may die too soon, nevertheless find rest. They do please God and receive his love, and are taken away from life among sinners and removed, so that wickedness does not twist their minds, nor false teaching distress their souls — they are soon enough perfected and achieve many years, for their souls do please God: that's why he hurries them out of this wicked life.

Johann Christoph Bach: Lieber, lieber Herr Gott

Lieber Herr Gott, wecke uns auf,
dass wir bereit sein
wenn dein Sohn kömmt,
ihn mit Freuden zu empfangen
und dir mit reinem Herzen zu dienen
durch denselbigen deinen lieben Sohn,
Jesum Christum, unsern Herren.
Amen.

*O dear Lord God, wake us up,
so that we are ready,
when your Son comes,
to receive him with joy
and to serve you with a pure heart,
by the same, thy beloved Son
Jesus Christ, our Lord,
Amen.*

Bo Holten: Regn og rusk og rosenbusk

Vort Jordliv er kun Regn og Rusk,

En Nat, hvori vi græde!
Vort Jordliv er en Rosenbusk
Med Solskin og med Glæde.

Enhver kun tænker på sig selv,
Den Sandhed er os givet.
Der går en Kærlighetens Elv
Igennem Jordelivet!

Det hele her er bitte småt,
En Vrange har hver Side!
Der sker så meget Stort og Godt,
Som Verden knap får vide!

Gør Nar af Alt, le Alting ud,
Le med i Hundeglammen!
Hold på Dig selv, hold fast på Gud, Ske så hans Vilje, Amen!
Tekst: Hans Christian Andersen

Consolation II

Mir gestand der Sterblichen Staunen als Höchstes Dass Erde nicht war noch oben Himmel
Noch Baum, noch irgend ein Berg nicht war
Noch die Sonne, nicht Licht war
Noch der Mond nicht leuchtete noch das gewaltige Meer Da noch nirgends nichts war an Enden und
Wenden
Da war der eine allmächtige Gott.
Tekst: Wessobrunner Gebet, gammelhøytysk tekst fra slutten av 800-tallet.

Lars Johan Werle: Nautical Preludes

I

A launched vessel slid out of the dock
in the early dawn leaving the harbour.
Soon to be followed by the laughing seagulls.
Let go the spring-wire!
Out on the roads between ships
being pushed and towed by the tugs,
the chain cables rumbling in the hawse-holes.
A launched vessel slid out of the dock
in the early dawn leaving the harbour
through the smell of coal-smoke and of
heated crude oil.
Iron giants pouring urin yellow jets of dirty water.
Slow a-stern! Easy starboard!
Steady as she goes!

II

Proud she glides under three white
Islands. Ten thousand ton trader.
Her slender hull leaving a trace of smoky swell.
Steady as she goes.

III

Savannah! Passing ... (various names of harbours)
I must go down to the seas again to the lonely sea
and the sky.

IV

Typhoons
Tropical storms: in the West Indies, on the
pacific coast of Central America
and the South Pacific Ocean
they are called hurricanes.
In the Indian Ocea, Arabian sea
and the Bay of Bangal, cyclones:
and in the Western North Pacific, typhoons.
(Description of typhoon.)

V

Mm. Ah. Fahtah.

VI

A launched vessel, slid out of the dock,
in the early dawn leaving the harbour.
Soon to be followed by the laughing seagulls.

Tekst: Lars Johan Werle

Evert Taube: Inbjudan till Bohuslän

Som blågrå dyning bohusbergen rullar
i ödsligt majestät mot havets rand.
Men mellan dess kala urtidskullar
är bördig jord och gammalt bondeland.
Dit tränger Skagerack med blåa kilar,
och strida strömmar klara som kristall.
Och lummig lövlund står med björk och pilar
och ask och ek vid ladugård och stall.

Kom ut och lufta vinterdävna tankar,
på stigar vindlande i berg och myr,
där vinden blåser in från Doggers bankar
med doft av tång och salt och äventyr.
Och kom till Långevik, till sjökaptenen,
herr Johansson, som, mätt på havets skum,
nu vårdar äppelträden och syrenen,
och örtagården kring sitt Tusculum.

Ja kom och se vårt Bohuslän om våren,
du Rönnerdahl, som äger blick för färg.
Här går på vinröd äng de svarta fåren,
och rosa skyar över druvblå berg.

Här svallar myllan lilabrun kring plojen,
när Anders plöjer med sin norska häst.
Och skutor med kinesiskt vitt om bogen
på golfströmsgröna svall styr mot nordväst.

Kom ut till oss! Här kärnar Hulda smöret,
och leghornshönsen värper ägg var dag.
Här blir du frisk till hälsan och humöret,
här trivs du, Rönnerdahl, det lovar jag!
Här bygger Anders båtar och fioler,
här kan du fiska torsk och spela vals,
och tjusa oss med kullrande trioler
ur Anders felor och din egen hals.

Kom ut till stränderna, de ödsligt sköna,
med slån och hagtorn, böjda djupt av storm,
med gamla båtvrak som har mulnat gröna,
men än, i brustna skrov, bär vågens form.
Där mellan hav och land, på sand som skrider,
på tång som gungar, kan du ensam gå,
och leva i de längst förflydda tider,
och i ditt släktes framtid likaså.

Evert Taube: Sov på min arm!

Sov på min arm!
Natten gömmer
Under sin vinge din blossande kind.
Lycklig och varm
snart du drömmar,
flyr mig i drömmen som våg flyr vind.
Fängas igen.
Flämtar. Strider.
Vill inte. Vill. Och bliver åter kysst.
Slumra min vän.
Natten skrider.
Kärleken vaktar dig ömt och tyst.

Sov på min arm!
Månens skära
lyftas ur lundarnas skugga skyggt,
och på din barm,
o, min kära,
täljer dess återglans timmarnas flykt.
Helig den frid
hjärtat hyser
mitt i den virvlande blodstormens larm!
Slut är din strid.
Månen lyser.
Vårnattsvind svalkar dig. Sov på min arm!

Olle Adolphson: Nu är det gott att leva

Nu är det gott att leva på en sommardag
Här står Adam och Eva, här står du och jag

Du kan tro att här var det jävligt att gå runt omkring utan dig
Du kan tro att nu är det härligt, för du kom hit till mig
Göken han gal i dalen, gal i öst och väst
Tänk att vi kom på balen, vi två kom på fest
Nu är det slut på gråt och gräva, vi ska dansa du och jag
Ja, nu är det gott att leva på en sommardag

Nu är det gott att sjunga kärlekens refräng
Häggen viftar och gungar över våran äng
Du kan tro att här var det fasan att gå runt omkring utan dig
Nu kan rubbet ta sig i brasan för du kom hit till mig

Nu är det gott att skratta att det blev vi två
Att du kom gamla kratta, att du kom ändå
Vi ska streta, vi ska sträva, genom livet du och jag
Men, nu är det gott att leva på en sommardag